Máté Imre

A teljes nyirkai jóslat

„Mihelyt közzé tettem „Yotengrit 2” c. könyvemben a „Nyirkai jóslatot”, a mások szellemi hulladékából élők serege vetette rá magát. Csűrték, csavarták, hamisították, magyarázták. Lett belőle „nyitrai”, sőt „nyiglai” jóslat is. Védtek, támadtak vele pártokat, személyeket, fűztek hozzá magyarázatokat. Jelentkeztek „póttartalékos próféták” is, akik a folytatás sugallatait vélték fülükben zümmögni. Nem mesét költök, de egy két lábon járó fajtánkbéli azt jelentette, hogy ő volna személy szerint a jóslatban említett „zengő sivatag tigrise”. Gondoltam, elszállásolom egy jó hírű állatkertben, de ezt zokon vette. Ám akadtak tudós koponyák is, akik elolvasták minden irányból és filológiai csapdák segítségével rájöttek, hogy én egyet s mást elhallgattam a jóslatból. Így igaz! Visszatartottam a személy szerint rám vonatkozó jóslatokat, hozzám közel álló személyekre és a Yotengritre vonatkozókat, meg még sok egyebet, ami a jóslat közlésekor nyugtalanságot válthatott volna ki. Most, miután lelepleztek és többen is követelik, mint mondják, a „teljes igazságot”, szabadjára engedem a teljes jóslatot.
Ki-ki értelmezze, ahogy tudja! Ami rám vonatkozik, azt értem. Engemet következetesen „49.-nek” nevez. Bendes József a „48.” Ez a Kárókatona(kormorán)-rend főbácsáinak sorrendje. Lápkumánja táltos pl. a 13. volt, én a 49. vagyok. A sámánisztikus jóslatokra jellemző a képletes, szimbolikus megjelenítés. Pl.:” Szárnyas nyilak ősi útja „= selyemút, KÍNÁBA VEZETŐ ÚT! „Piros mellvértű tulok: A tőzsdét, a pénzerőt szokásos öklelő marhának ábrázolni. „Piros mellvért”? (Németül: piros =rot, mellvért = Schild,)= Rotschild. „Tengereken utat változtatnak a hajók.” = A világkereskedelem tengelye áttevődik az Atlantiról a Csendes-óceánra. Új kapcsolatok és kapcsolódások állnak elő a világkereskedelemben.
Szó esik a Yotengrit-tanokról, benne az én szereplésemről, kiemelkedően a „Csillagszemű Asszonyról” és kontrasztként a törtető „ringyó”-ról, aki emberfölöttinek játssza meg magát, átgázol másokon, de mivel „nagy kanállal kever kis halakat „elbukik„. Nagy kanállal kis halakat keverni” = nagy dologba vágni arra alkalmatlan, kisszerű szövetségesekkel.
Ilyesféleképpen néz ki a jóslatelemzés módszertana. Sok sikert kívánok hozzá és a nyájas olvasónak figyelmébe ajánlom a Yotengrit-tanok értelmében, hogy NINCS ELŐRE MEGÍRT SORS, de megközelítő beteljesülés az van, ha nem hárítjuk el a megjósolt balszerencsét!”

A TELJES NYIRKAI JÓSLAT

Hét táltos találkozott a nyirkai Hany-ban. Két asszonyember, meg öt férfiember. Jó, ha ennyien vannak a „Nagy hívás”-hoz. Mert nagy SZELLEM-et szándékoztak idézni, a nemzetre zúdult bajhalmaz miatt. Tudni akarták, meddig tart ez a nyomorúság, meg miképpeg alakul a jövendő. „Nagy hívás” akkor köll, ha az ÉG nem nyilatkozik magától.
A táltos asszonyok egyike „utaztatható” volt. Fölmenének tehát a Rókadombra, az elhagyott csordakúthoz, az égés szélére. Áldoztak vízzel UKKÓ-nak, tűzzel GÖNÜZ ISTENAPÁNK-nak. A „látó-halló” táltos asszony nekivetkőzött. A többiek bedörzsölték maszlagbimbóval, hogy ne ostromolják a szúnyogok. Mert nyár volt és alkonyodott. Nyakába kék ékkövet akasztottak. Az áldozó tűz parazsára zöld borókagallyat raktak. A táltos asszony füstöt lélegzett, a többiek meg rejtőztetőt dunnyogtak. Dobolni, furuglázni nem mertek, a határőrség miatt. A táltos asszony révületbe esvén átadta fejében lakó szelleme helyét az idézett SZELLEM-nek, hogy az az ő nyelvével szólalhasson. Lápkumánja táltos SZELLEMÉT idézték, mert az idevalósi volt, a mi fajtánk. A táltos asszony először fölszökött, de a többiek

körbe vették őt, nehogy baj érje. Először csak hebegett, aztán szóval szólta a régi nagy táltos üzenetét:

“Még öt-hét!
A medvebocsot lépre csalják és elverik rajta a port.
Még nyolc-kilenc!
A Duna két partján vérben úszik a hulló lomb,és ösvények tapostatnak a hanyatló Nap palástján. Nevet kiáltanak. A nevén szólított Öreg tétovázik, de vállalja sorsát. Ifjak ragadnak fegyvert, nők és férfiak egyaránt. Közel a győzelem.
Ekkor megelevenednek az árnyékok. Az igazi harcosnak kedvét szegik. Az ügyet Nyugattól-keletig elárulják. Szerencsés, ki időben kereket oldhat.
A Negyvenkilencedik vert hadból követi a hanyatló Napot. Bugrisok földjére megy a Képíró Asszonnyal. Oda kapja a kasza-üllőt. Dinnyeföldről üzen neki a Negyvennyolcadik, de ő a vörös sziklák felé fordítja a rudat.
Nagy az érvágás!
A Négy Folyó Városának Igaz Emberét kiejtik az ablakon. A győzők eltanácsolják a kopasz zsarnokot, és a Vasmacskák Városának fattyát teszik meg helytartónak. Ő megöleti a Tétovázó Öreget. Az ifjúságon bosszút áll.
Sokáig uralkodik és megrontja a nemzetet. Jutalmazzák az elvtelenséget, mindent pénzben mérnek. A lakás, a ház csak lakhely, nem otthon. A gyerek nyűg.
Még húsz-huszonegy!
A kétfarkú oroszlán elbődül, de ugrani nem mer. A mieink is átkelnek a Dunán, ősi földre.
A víg mosoly torz vigyorra változik. Itthon a földművest már megtörték.
Még nevén a föld, de cseléd sajátjában. Lazul a lánc, rozsdásodik a bilincs.
Még negyven és néhány!

A Nagykövet cselt vet, összeesküvést sző. Korábbi ellenfelek összefognak. Rést vágnak a kerítésen. Meglazítják a medvebocs láncát,a kétfarkú oroszlán ketrecének rácsát is. Nem hálásak. A vörös tüzet okádó sárkány ebbe belebetegszik. Harsona jelzi a szabadság kezdetét.
A szürke marhát napos legelőre engedik. A csorda megszédül a szabadságtól. A barmok egymást öklelik. A nép elkergeti a kapuk nyitogatóit.
A Jóindulatú Beteg kerül élre. Mások intézkednek. A földművestől elveszik örökét,és dobra verik. A senkiháziak vérszemet kapnak. Bitangok tékozolják a fényt.
Gyülekeznek a dögmadarak. A Nagy Tengert átröpüli a Napból szálló, galambnak álcázott karvaly. Megérkezik a Kánya is – osztozkodni. Megint terelgetik a népet. Hiteket erőltetnek. Szaporodnak a pénzért fönnhangon imádkozók. BOLDOGASSZONYUNK-at elfelejtik, buta lúddá tekerítik. Jaj pedig, ha ISTENÜNK ASSZONY-FELE elfordul tőlünk, vagy mink őtőle!
A Régi Nagy Csata Városában EZEK papjai dűlőre jutnak, és új lovat nyergelnek. Összeesküsznek Isten Képmása ellen a Könyörtelenség Hatalmasaival.
A galambnak álcázott karvaly és a kánya, Égigérő fára segítik a Kiskanászt. Szívében király, álmaiban császár. Szépen szól, rondán cselekszik. Zsákja feneketlen. Letaszítják – újra mászik!
A döglött sárkány kutyái új gazdát találnak!
Még ötvenöt-hatvan!
Az ijfeszítő sarja lukas hajóra száll. Az ő ingével-gatyájával tömik a rést. Messze jutottak a parttól, már nem tud kiszállni.
A döglött sárkány kutyáit a Koronázatlan Cár veszi pórázra.
A Szűkszavú Tárnokmestert tuszkolják élre. Saját táborából ütnek pártot ellene, mert a Koronázatlan Cár úgy akarja. Paprikajancsiból csinál vezért.
A nemzet tűri – nem látja meg rajta a rángató madzagokat. A csellel hatalomra segített Paprikajancsi pofátlanul önkényeskedik, buzerálja a népet. Nyegle és buta. A Kiskanász malmára hajtja a vizet. Jobb ellenfél nincs. A nép tűri őket.
Nemes lovag-ősök fehér liliomán tipródik a nemzet. A csősz tolvaj, a bakter rabló, a bíró cinkos. A különb nem viszi sokra, mert irigylik. Ki-ki rántja lefelé a másikat, az országot együtt. Lenézett népek mögött kullog a magyar!
A nemzet talpa alatt röpülő szőnyeggé válik a föld!
Nyomulnak földünkre sivatag elöl, tenger elöl. Tódulnak napkelet felöl. A trónfosztott vörös cár gazdátlanná vált ebei zsibvásáron herdálják el a föld színét, mélyét, a levegőeget, vizeket. Ki koncon van, ki koncra tör. Egymást ugatják bohóc szerepben.
Minden elhamisul. Csak alvilág van, meg Ál-világ, mondja a szavával nem játszó pénzváltó. Lekantározzák az igáslovat, lenyergelik a versenyparipát. Az értelem elvándorol. Még nincs, aki véres kardot hordozna körbe,de érlelődik a vihar…
Még hatvan-hetven!
A Negyvenkilencediket Fényasszony emlékezteti küldetésére, fogadalma és hatalma szerint cselekedni. Vonakodik, mert a Fekete Dögmadarak rendje reszketősre mérgezte. De leszáll a folyótorkolat sziklájáról és megválik fügefáitól, hogy a Rába partján szélnek eressze az életképesség igéit.
Sok acsarkodó ellensége támad és haszonlesők hada környékezi. Egymást ugatják, marják,mint dögön marakodó ebek. A Képíró Asszony égbe száll.
A magát más csillagzatból leszületett asszonynak tettető ringyó kaszabol és élre tör. Apró halakat kever nagykanállal és elbukik.
A kertek parlaggá romlanak. Rozsdásodik minden szerszám. A rátarti úr napszámért kunyerál. Már mindent elkótyavetyéltek.

Paprika Jancsi utat tapos a Kiskanásznak, aki azt hiszi, magasba szállt, pedig csak Paprika Jancsi csúszott mélyre.
Koronát áhít.
Három hamis látnok áltatja, mintha nagy király lelke laknék benne. Sokat igér, de nem tudja szavát tartani. Igér, igér, de adni nem tud, csak elvenni.
Reszket, kinek vagyona van, mert sor kerülhet rá hamis vádakkal. Dézsmaszedők, vámosok sanyargatják a népet.
Asszonyainkat, mint birtokolt barmot lerángatják családi küszöbükről fertőző hodályokban szülni. Bábák dacolnak. Tömlöcbe vetik őket. A betűvetésben gyarló főember nem irgalmaz nekik.
Az istápolásra szorulókat is sanyargatják. Félnek segélyért esdekelni. A szegényt leköpesztik, a gazdagot zsarolják.
A Kiskanász hegyekből vár segítséget igéretekkel. Csalódnak azok is.
Forgácsolódik a nemzet. Sem az Országló, sem a Pártütő nem érti föladatát. Nem nyilat tör, hanem gátol. Amaz meg dölyfösen országol. Rendet vágat hamis, meg igaz hitek virágos mezején egyaránt.
A Negyvenkilencedik ráver tűzön ajazott dobjára. Ifjak sereglenek a Kiskanászt szavak erejével trónfosztani. Őt bugrisok védelmezik a Kányával szövetségben. Ez vérontáshoz vezethet.
A Csillagszemű Asszony fohászkodtat a MAGYAROK ISTENÉ-hez, annak erejét növelendő. Erő támad, sebes forgószél.
Eddigre már nagy a romlás. Zsíros föld hátán, szántatlan ugaron nélkülöz a nép. A gazdából napszámos lett, de kevés a lapátolni való.
A Fekete Kányák rendje hatalomra tesz szert és zsarolja a Kiskanászt, aki jót akarna, de rosszul.
Zsarolja egy siheder kori barátja is, aki nagy vagyont harácsolt össze és villogó ruhában futkározik. Huszonöt strázsa ügyel rá.
A Kiskanász – vásári hintások sarja-,igazságos szigort akar, de az sanyargatássá fajul. A nép lehurrogja, de nem tágít. Avítt helyébe hevenyészett törvényt erőszakol. Magára haragítja a Hadakat.
A tengereken utat változtatnak a hajók.
A zsinegen táncoltatottak késve lépnek a szárnyas nyilak ősi útjára, de lépnek. Az Árva-gyerek meg az Ékesen Szóló fia útra kelnek, piros mellvértű tulok hátán.
A Negyvenkilencedik lant erejével ront hamis vádakat. Az erős táltosasszony szelleme megkísérti. Üzen a Csillagszeműnek, de az tétovázik, végül cselekszik.
A kertek művelői könnyen vészelik át a nehéz időket, mert más módon se pénz, se posztó. Előrelátó ki kamrát tölt. Az Előrelátó Banya megálmodja és megépíti BOLDOGASSZONY nevébenYOTENGRIT Körevetét. Épülnek föld fölött, föld alatt.
Sehonnani bitang árulók ínségbe, romlásba döntik a nemzetet.
Csak alantas szolgálatok maradnak, égbekiáltó árulások. Lesznek, kik alattomos ellenséggel fújnak egy követ. Bevezetik a hét tevét, hogy az innen köpködhessen lángot-a bikát nyergelő asszonyra.
Ebből belviszály is támad, meg külső viszály is. A Kost Áldozó két fia tovább marakodik. A tevék magyar hajcsárai Manó bőrét húzzák Krisztus képére, hogy megtévesszék a népet, és aranyra válthassák a félhold csillogását.
Ők a Kost Áldozó, tevét nyergelő fiát segítik, más magyarok meg a másikat. Kettészakad a nemzet, lángra lobban az Ország. A lángot vér oltja.
Oltalmazó rejtekhelyről gondoskodik, aki hallgat az Egekből sugallt igékre. A Holdfényes Asszony köreveteket épített, alattuk rejtekekkel. Kertekben sarjad az új élet.

A vándor nép keserüli meg ocsúja garázdaságát. Ezeken nagyra nő a rájuk rakott szarv. Szítják, tüzelik őket távoli idegenek, akik vizeinket szomjazzák, földjeinket éhezik. Ezek egy része sivatag elöl fut,más részük tenger elöl menekül.
Magyar magyart gyilkol, de a bika hátáról is ide lőnek a hét teve miatt. A nép fele elpusztul. A szomszédok megmozdulnak, de ugrásra kész a zenélő sivatagok tigrise is. A megszeppent maradék UKKÓ-t híjja, BOLDOGASSZONY-t.
Áldanak Földnek és Égnek víz-szerrel, tűz-szerrel. Szívben, gondolatban, test és lélek mozdulataival, a Nap és a Hold járásának ösvényén.
A haragosok megbocsátanak egymásnak, az irigy örül más szerencséjének, a rátarti nem rázza a rongyot,a közönyös siet segíteni.
Ekkor a MAGYAROK ISTENE őrül állítja a zenélő sivatagok tigrisét, és böcsületes alkuval visszakerül, ami visszajár. Új kor veszi kezdetét, minden égtáj felé, YOTENGRIT, az ŐS-TENGEREK ISTENE nevében.
A JÓ SZOMSZÉDSÁG TÖRVÉNYE győzedelmeskedik.
A táltosok közös gondolattal kérdezték: „Így van ez megírva – nem lehetne-e másképp?”
A SZELLEM erre ezt felelé: „Minden jövendölés ókumálás, a múltat meg jelent összekötő vonás folytatásán, a jövő felé. Megírva semmi sincsen, mert minden megváltozatható – ha nem fordultok el ISTENETEK-től és megszívelitek az ősök intelmeit.”
A táltosok megköszönték Lápkumánja táltos szellemének a jövendölést meg útbaigazítást. Ő távozott, a táltos asszony szelleme pedig visszatért testébe. Inni kért. Sokat ivott, és mély álomba merült azon nyomban. A többiek betakarták és strázsálták hajnalhasadtáig. Akkor lemosták róla a maszlagot. A férfi táltosok térdet, fejet hajtottak előtte, asszony táltos-társa pedig fejére tette kezét és rámondta az igaz nő-barátok áldását:’BOLDOGASSZONY oltalmazzon fehérben, zöldben, feketében!’Ezek után ki-ki hazaméne és tette a dolgát.”

UTÓHANGOK A NYIRKAI JÓSLATHOZ

A mai napig általában világos minden. Ami megtörtént az könnyebben megfejthető, mint az, ami nem történt meg, csak sejtetve van, képletes szövegbe csomagolva. Azt már értjük, mit jelent, hogy a “nemzet talpa alatt röpülő szőnyeggé válik a föld”. Értjük, mert régóta zajlik az ország kiárusítása és már tényleg ott tartunk, hogy lábunk alól elkótyavetyélik a földet, tartalmával együtt. A jövőt illetően legtöbben a hét tevét nem értik és a zenélő sivatagot. A tevék az arabok felé sejtetnek, a zenélő sivatag pedig a Takla-Makán. Megkövült fák ágai zenélnek a homok mélyén, ha erős szél mozgatja a buckát. A “zenélő sivatag tigrise” azt sejteti, hogy számíthatunk problémáink megoldásában keleti rokonainkra. A jóslat, noha sok rosszat vetít be, kedvező jövőt ígér, ha sok vér árán is. A Magyarság összefog és “…új kor veszi kezdetét, minden égtáj felé, YOTENGRIT, az ŐS-TENGER-ISTEN nevében. A jó szomszédság törvénye győzedelmeskedik!” Köznapibban fogalmazva: a YOTENGRIT vallás jegyében megújhodás történik nem csak Magyarországon, hanem “az öt égtáj” felé, a határainkon túl is. Ez a jóslat fedi Nostradamus jóslatát, mely szerint: “A tenger nevét viselő vallás győzedelmeskedik” (N. X./ 96.)